

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Nouns (คำนาม) โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะกับการสอนแบบปกติ
THE COMPARISONS OF LEARNING ACHIEVEMENT IN ENGLISH ENTITLE
NOUNS FOR PRATHOMSUEKSA 2 STUDENTS WHO LEARNED USING AN
ENGLISH EXERCISE AND NORMAL LEARNING

แป้งหอม สุวะธรรม¹ และ อรุณช ลิ้มศิริ²

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Nouns (คำนาม) โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะกับการสอนแบบปกติ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะเรื่อง Nouns (คำนาม) 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มที่เรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะ 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ 4) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเรื่อง Nouns (คำนาม) ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะกับวิธีการสอนแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านจอมบึง(วาปีพร้อมประชาศึกษา) อำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 วิธีการเลือกโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้แบ่งเป็นจำนวน 2 ห้อง คือ ห้อง ป. 2/3 จำนวน 40 คน เรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 3 เล่ม และห้อง ป. 2/4 จำนวน 40 คน เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ 2) แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบปกติ 3) แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษเรื่อง Nouns (คำนาม) 4) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง Nouns (คำนาม) แบบปรนัย 3 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และ t-test

ผลการวิจัยพบว่า

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง Nouns (คำนาม) มีค่าเท่ากับ 81.75/82.44 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Nouns (คำนาม) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะ ก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ เรื่อง Nouns (คำนาม) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษและวิธีการสอนแบบปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

¹ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชานวัตกรรมหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

² อาจารย์ ประจำสาขาวิชานวัตกรรมหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

คำสำคัญ: แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ, 80/80, แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ, แผนการจัดการเรียนรู้วิธีการสอนแบบปกติ, Nouns (คำนาม)

Abstract

In this independent study entitled “The Comparisons of Learning Achievement in English Entitle Nouns for Prathomsueksa 2 students Who Learned Using an English Grammar Exercise and Normal Learning,” the purposes of this research were 1) to develop the English grammar exercise based on Nouns 2) to compare the English learning achievement between pre-test with post-test of control group with the English grammar exercise 3) to compare the English learning achievement between pre-test with post-test of experimental group with normal learning method 4) to compare the English learning achievement based on Nouns of Prathomsuksa two students between groups training with the English grammar exercise and normal learning.

The samples consisted of two classes of Prathomsuksa two students studying during the first semester in the academic year 2020 of Banchombueng School (Wapeepromprachasuksa). The sample group was selected by purposive sampling. Each class has 40 students. One class is in Prathomsuksa two slash three (P.2/3), was taught by using English grammar exercise. Another class is in Prathomsuksa two slash four (P.2/4), was taught by the normal learning. The research instruments used for the study were 1) the lesson plans of English grammar exercise 2) the lesson plans of normal learning 3) the English grammar exercise based on Nouns 4) the learning achievement test about Nouns; multiple choice A-C 30 total. The statistics used in analyzing the data were Mean (\bar{X}), Standard deviation (S.D.) and t-test : Independent Samples Test.

The research results were as follow

- 1) The effectiveness of the English grammar exercise based on Nouns was 81.75/82.44 which was higher than the regulation criteria 80/80.
- 2) The learning achievement score after using the English grammar exercise was statistically higher than that before using them at .05 level of significance.
- 3) The learning achievement score of students who learned with the English grammar exercise was higher than the students who learned with normal learning at the .05 level of statistical significance.

Keywords: the English grammar exercise, the English learning achievement, E1/E2, the lesson plans of English grammar exercise, the lesson plans of normal learning, Nouns

ความสำคัญและที่มาของปัญหาวิจัย

ในสังคมโลกปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความจำเป็นและความสำคัญอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเราใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร การเรียนรู้ การค้นคว้าหาความรู้ การทำงานและประกอบอาชีพ การทำความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมของสังคมโลกและเข้าใจถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรม สังคมโลกนำมาซึ่งมิติเสรี ความสามัคคีและความร่วมมือที่จะช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองเข้าใจผู้อื่นได้ดีขึ้น ทำให้เรียนรู้และเข้าใจ ความแตกต่างของวัฒนธรรมและภาษา ประเพณี สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาอังกฤษ และใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าใจและรู้จักแสวงหาความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้นและมีวิสัยทัศน์ที่ดี ในการใช้ชีวิตอยู่ในสังคมโลก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 หน้า 1)

**NMCCON
2021**

การประชุมวิชาการระดับชาติ วิทยาลัยนครราชสีมา

ครั้งที่ 8 ประจำปี พ.ศ.2564

“สู่ชีวิตวิถีใหม่ ด้วยงานวิจัยทางสุขภาพและการบริการ”

27 มีนาคม พ.ศ. 2564

ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศเป็นพื้นฐานสำคัญที่ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนรู้ โดยภาษาอังกฤษถูกจัดลำดับความสำคัญอยู่กลุ่มที่ 2 คือ สารการเรียนรู้ที่เสริมสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์และเสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ การเรียนรู้ภาษาอังกฤษมิได้เรียนเพื่อความรู้เกี่ยวกับภาษาเท่านั้น แต่เรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อให้อาจใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นในชีวิตประจำวันและในสถานการณ์ต่างๆ การที่ผู้เรียนจะใช้ภาษาอังกฤษได้ถูกต้องแม่นยำ คล่องแคล่วและเหมาะสมนั้นขึ้นอยู่กับทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันให้มากที่สุดทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต้องสอดคล้องกับลักษณะเฉพาะของภาษาทั้งกิจกรรมการฝึกทักษะทางภาษาและกิจกรรมการฝึกทักษะผู้เรียน จึงควรจัดกิจกรรม ให้หลากหลาย จะทำให้ผู้เรียนรู้วิธีการเรียนภาษาอังกฤษด้วยตนเองควบคู่ไปด้วย ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนรู้จักการพึ่งตนเองได้และสามารถศึกษาเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต โดยใช้ภาษาอังกฤษในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ (สถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ, 2551 หน้า 1)

ในปัจจุบันการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในสถานศึกษาส่วนมากให้ความสนใจกับการเรียนภาษาอังกฤษด้านทักษะการสื่อสารกันมากกว่าทักษะอื่น จนทำให้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษถูกละเลยไป ทั้งที่ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษคือหัวใจสำคัญของภาษาอังกฤษ ใช้ต่อยอดทางการศึกษาได้มากขึ้น เป็นหลักภาษาพื้นฐานที่ทุกคนควรศึกษาและเรียนรู้ ไม่ว่าจะเป็นการเขียนประโยคที่ซับซ้อนหรือในการสื่อสาร การขาดความรู้ทางไวยากรณ์จะทำให้การสื่อสารและการใช้ภาษาอังกฤษมีขีดจำกัดอย่างยิ่ง สอดคล้องกับ แพร่ไหม คำดวง (2562) ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อการศึกษเกี่ยวกับภาษา การที่ผู้เรียนทราบถึงหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง สื่อสารได้ตรงประเด็นที่ต้องการ มีความเข้าใจตรงกันทั้งผู้ส่งสารและผู้รับสาร และความรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ช่วยให้ผู้เรียนสามารถตรวจสอบได้ว่า ภาษาหรือรูปประโยคที่ใช้ถูกต้องหรือผิด และสามารถแก้ไขให้ถูกต้องได้ จากการจัดการเรียนการสอนข้างต้นจึงทำให้การสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร สามารถตรวจสอบได้จากการรายงานผลคะแนนทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2562 ในจำนวน 4 วิชา ได้แก่ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ จากการจำแนก ผลคะแนน พบว่า วิชาภาษาไทยมีคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ 49.07 คะแนน วิชาภาษาอังกฤษมีคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ 34.42 คะแนน วิชาคณิตศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ 32.90 คะแนน และวิชาวิทยาศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ 35.55 คะแนน (สถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ, 2562) จากผลคะแนนดังกล่าว จะเห็นได้ว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศของวิชาภาษาอังกฤษยังคงอยู่ในระดับต่ำเมื่อเทียบกับรายวิชาอื่นๆ และจากการสำรวจของโรงเรียนบ้านจอมบึง(วาปีพร้อมประชาศึกษา) นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีปัญหาทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นอย่างมาก ตรวจสอบได้จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในปีการศึกษา 2562 ที่ผ่านมานักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเท่ากับ 40.80 คะแนน (2562, ฝ่ายทะเบียน) ซึ่งเมื่อนำไปเปรียบเทียบกับรายวิชาในกลุ่มสาระอื่นๆ อีก 7 กลุ่มสาระ พบว่าคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ

จากปัญหาดังกล่าวส่งผลให้ครูต้องแสวงหาวิธีการสอน กิจกรรมหรือสื่อประกอบต่างๆ เช่น กิจกรรม เกม บัตรคำ แบบฝึกต่างๆ มาเพิ่มพูนความรู้ความสามารถให้กับนักเรียนเพื่อให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นกว่าเดิม ซึ่งผู้วิจัยได้ค้นคว้าหาวิธีแก้ปัญหาโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เพื่อจะช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนความรู้ ความเข้าใจด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี ดังที่ สรिता ตัวเขียว (2560, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ความสามารถในการเขียนประโยคภาษาอังกฤษพื้นฐานโดยใช้แบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Sentence Building สำหรับครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาที่ไม่ได้สำเร็จการศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ จังหวัดเพชรบุรี ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษของครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาที่ไม่ได้สำเร็จการศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษที่ใช้แบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Sentence Building โดยวัดจากคะแนนแบบทดสอบพบว่า คะแนนหลังการใช้แบบฝึกสูงกว่าก่อนการใช้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และพบว่าแบบฝึกมีประสิทธิภาพเท่ากับ 76.52/80.74 และครูกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกอยู่ในระดับมากที่สุด

**NMCCON
2021**

การประชุมวิชาการระดับชาติ วิทยาลัยนครราชสีมา

ครั้งที่ 8 ประจำปี พ.ศ.2564

“สู่ชีวิตวิถีใหม่ ด้วยงานวิจัยทางสุขภาพและการบริการ”

27 มีนาคม พ.ศ. 2564

การศึกษาค้นคว้าวิจัยได้ทำแบบฝึกเสริมทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 3 เล่ม แบ่งเป็น 6 เรื่อง ได้แก่ เล่มที่ 1 เรื่อง Common Nouns & Proper Nouns เล่มที่ 2 เรื่อง Countable Nouns & Uncountable Nouns เล่มที่ 3 เรื่อง Singular Nouns & Plural Nouns โดยการจัดทำรูปเล่มให้มีความสนใจ ใส่รูปภาพ เพิ่มสีสัน เพื่อความดึงดูดความสนใจของนักเรียน อีกทั้งจัดเรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยาก สร้างแบบฝึกหัดที่สอดคล้องกับเนื้อหาทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Nouns (คำนาม) ในแต่ละเรื่อง โดยคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคน สร้างแบบฝึกทดสอบท้ายเล่มเพื่อวัดและประเมินผลนักเรียนหลังจากการเรียนรู้แบบฝึกทักษะในแต่ละเล่มแล้ว

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะเรื่อง Nouns (คำนาม)
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มที่เรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะ
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเรื่อง Nouns (คำนาม) ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะกับวิธีการสอนแบบปกติ

สมมุติฐานในการวิจัย

1. แบบฝึกเสริมทักษะมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเรื่อง Nouns (คำนาม) ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะ ก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเรื่อง Nouns (คำนาม) ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะและวิธีการสอนแบบปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษานี้เป็นวิจัยแบบเชิงทดลอง โดยขอบเขตของการวิจัยประกอบด้วย

ขอบเขตด้านประชากร

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านจอมบึง (วาปีพร้อมประชาศึกษา) อำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 6 ห้อง จำแนกจำนวนแต่ละห้องได้ดังนี้ ป. 2/1 มีนักเรียน 39 คน ป. 2/2 มีนักเรียน 39 คน ป. 2/3 มีนักเรียน 40 คน ป. 2/4 มีนักเรียน 40 คน ป. 2/5 มีนักเรียน 43 คน และ ป. 2/6 มีนักเรียน 42 คน จำนวนนักเรียนทั้งหมด 243 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านจอมบึง (วาปีพร้อมประชาศึกษา) อำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 คัดเลือกโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้แบ่งเป็นจำนวน 2 ห้อง คือ ห้อง ป. 2/3 จำนวน 40 คน ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะและห้อง ป. 2/4 จำนวน 40 คน ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ

ขอบเขตด้านเนื้อหา

โดยเนื้อหาที่ใช้ในการศึกษานี้ คือ เรื่อง Nouns (คำนาม) มีจำนวน 6 เรื่อง ได้แก่

1. Common Nouns & Proper Nouns (คำนามทั่วไปและคำนามชี้เฉพาะ)
2. Countable Nouns & Uncountable Nouns (คำนามนับได้และคำนามนับไม่ได้)
3. Singular Nouns & Plural Nouns (คำนามเอกพจน์และคำนามพหูพจน์)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ แบบฝึกเสริมทักษะและวิธีการสอนแบบปกติ
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Nouns (คำนาม)

ขอบเขตระยะเวลา

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระยะเวลาในการดำเนินการทดลองจำนวน 5 สัปดาห์ ระหว่างวันที่ 7 กันยายน-5 ตุลาคม พ.ศ. 2563 แบ่งการสอนออกเป็น 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบ รวม 12 คาบ คาบละ 60 นาที

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านจอมบึง (วาปีพร้อมประชาศึกษา) อำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 6 ห้อง จำแนกจำนวนแต่ละห้อง ได้ดังนี้ ป. 2/1 มีนักเรียน 39 คน ป. 2/2 มีนักเรียน 39 คน ป. 2/3 มีนักเรียน 40 คน ป. 2/4 มีนักเรียน 40 คน ป. 2/5 มีนักเรียน 43 คน และ ป. 2/6 มีนักเรียน 42 คน จำนวนนักเรียนทั้งหมด 243 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านจอมบึง (วาปีพร้อมประชาศึกษา) อำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 คัดเลือกโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้แบ่งเป็นจำนวน 2 ห้อง คือ ห้อง ป. 2/3 จำนวน 40 คน ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะและห้อง ป. 2/4 จำนวน 40 คน ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ

- 2.1 แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง Nouns (คำนาม) จำนวน 3 เล่ม
- 2.2 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง Nouns (คำนาม) จำนวน 6 แผน
- 2.3 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีการสอนแบบปกติ เรื่อง Nouns (คำนาม) จำนวน 6 แผน
- 2.4 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษก่อน-หลังเรียน เรื่อง Nouns (คำนาม)

เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย 3 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

การดำเนินการทดลอง

ในการดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นตอนดำเนินการทดลอง เป็นขั้นที่ผู้วิจัยได้เตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ ซึ่งมี ดังนี้
 - 1.1 สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.2 ดำเนินการปฐมนิเทศนักเรียน เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการจัดการเรียนรู้ บทบาทหน้าที่ของนักเรียน จุดประสงค์การเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

1.3 ดำเนินการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สร้างขึ้น จำนวน 30 ข้อ และตรวจให้คะแนนแล้วเก็บข้อมูลไว้เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการเปรียบเทียบคะแนนหลังเรียน

2. ขึ้นดำเนินการทดลอง (Treatment) จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง Nouns (คำนาม) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 12 ชั่วโมง แล้วทำการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการทดลอง ไว้เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

3. ดำเนินการทดสอบหลังเรียน (Post-test) เมื่อเสร็จสิ้นการทดลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สร้างขึ้น จำนวน 30 ข้อ ซึ่งเป็นชุดเดียวกับการทดสอบก่อนเรียน แล้วทำการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการทำแบบทดสอบไว้เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

4. นำข้อมูลมาวิเคราะห์ผลทางสถิติเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบทดสอบโดยใช้สถิติทดสอบ t-test แบบ (Dependent Samples)

สรุปผลการวิจัย

1. แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ประกอบด้วยเนื้อหาเกี่ยวกับ Common Nouns (คำนามทั่วไป), Proper Nouns (คำนามชี้เฉพาะ), Countable Nouns (คำนามนับได้), Uncountable Nouns (คำนามนับไม่ได้), Singular Nouns (คำนามเอกพจน์) และ Plural Nouns (คำนามพหูพจน์) จำนวน 3 เล่ม ซึ่งมีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.75/82.44 ตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเรื่อง Nouns (คำนาม) ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะ ก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Nouns (คำนาม) ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษและวิธีการสอนแบบปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 1 สรุปผลการดำเนินการทดลองการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Nouns (คำนาม) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

การทดลอง	จำนวนนักเรียน	คะแนนระหว่างเรียน		คะแนนทดสอบหลังเรียน	
		คะแนนเต็ม 120 คะแนน (E_1)		คะแนนเต็ม 30 คะแนน (E_2)	
		คะแนนเฉลี่ย	คิดเป็นร้อยละ	คะแนนเฉลี่ย	คิดเป็นร้อยละ
หนึ่งต่อหนึ่ง	4	96.25	80.20	25.50	81.67
กลุ่มย่อย	9	97.88	81.54	25.77	82.96
ภาคสนาม	30	98.96	81.75	26.33	82.44

จากตารางที่ 1 สรุปผลการดำเนินการทดลองการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Nouns (คำนาม) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามขั้นตอนของการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ 3 ขั้นตอน กล่าวคือ ในการหาประสิทธิภาพ ขั้นที่ 1 ทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างแบบหนึ่งต่อหนึ่ง จำนวน 4 คน มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.20/81.67 ขั้นที่ 2 ทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างแบบกลุ่มย่อย จำนวน 9 คน มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.54/82.96 ขั้นที่ 3 ทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างแบบภาคสนาม จำนวน 30 คน มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.75/82.44 ซึ่งหมายความว่า

แบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Nouns (คำนาม) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Nouns (คำนาม) ของกลุ่มทดลอง

กลุ่มทดลอง	จำนวน	ค่าเฉลี่ย \bar{X} (30 คะแนน)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.	t	Sig.
ก่อนทดลอง	40	10.7	1.52	-44.87*	.000
หลังทดลอง	40	23.775	1.99		

*p < .05

จากตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Nouns (คำนาม) ของกลุ่มทดลอง พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Nouns (คำนาม) ของกลุ่มทดลองก่อนเรียนน้อยกว่าหลังเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Nouns (คำนาม) ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

นักเรียน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.	ค่า t	Sig.
กลุ่มทดลอง	40	23.78	1.99	9.30*	.000
กลุ่มควบคุม	40	19.35	1.73		

*p < .05

จากตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Nouns (คำนาม) กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Nouns (คำนาม) ของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิจัย แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของกลุ่มทดลอง ก่อนเรียนน้อยกว่าหลังเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษ กลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ คือ

1. แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.16/82.35 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้ แสดงว่าแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน สามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษได้ เนื่องจากแบบฝึกเสริมทักษะเริ่มจากง่ายไปหายาก ช่วยให้นักเรียนเข้าใจในเรื่องที่เรียนมากขึ้น และการทำแบบฝึกหัดต่างๆ เป็นการช่วยทบทวนให้นักเรียนสามารถเข้าใจ และสามารถนำไปใช้ได้ถูกต้องในครั้งต่อไป โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล มีคำชี้แจงง่ายและชัดเจน การทำแบบฝึกเสริมทักษะแต่ละครั้ง เหมาะสมกับเวลาและความสนใจ นักเรียนสามารถศึกษาด้วยตนเองและได้เรียนรู้ในส่วนของเนื้อหาหลักไวยากรณ์ เรื่อง Nouns (คำนาม)

**NMCCON
2021**

การประชุมวิชาการระดับชาติ วิทยาลัยนครราชสีมา

ครั้งที่ 8 ประจำปี พ.ศ.2564

"สู่ชีวิตวิถีใหม่ ด้วยงานวิจัยทางสุขภาพและการบริการ"

27 มีนาคม พ.ศ. 2564

อย่างมีลำดับขั้นตอน โดยแบบฝึกเสริมทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมานั้น มีความหลากหลายรูปแบบ ให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนพร้อมคำเฉลย ซึ่งนักเรียนสามารถทราบผลการทำงานของตนเองด้วยการเสนอคำตอบด้วยตนเอง ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนทราบข้อบกพร่องและสร้างความพึงพอใจให้กับนักเรียน ซึ่งสอดคล้อง สิริกร ภูผา (2557 : บทคัดย่อ) ได้สรุป

ลักษณะของแบบฝึกที่ดีนั้นควรมีกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย ตรงตามเนื้อหา เรียงลำดับจากง่ายไปหายากและต้องเหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน มีความหลากหลาย มีความสร้างสรรค์ ทันสมัยและสามารถฝึกเรียนรู้ด้วยตนเอง

ภารุจรี ทองป้อม (2559 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านไหล่สูง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานีเขต 2 จำนวน 30 คน ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 6 ชุด ซึ่งมีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.75/80.11 ตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่าชุดฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเป็นชุดฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพ ช่วยให้นักเรียนได้รับความรู้ทั้งในภาพรวมและในส่วนตัวอย่างเป็นไปตามความมุ่งหมายในการวิจัยทุกประการ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และงานวิจัยของจรินทร์ธร ภัทรพงศ์โอฬาร (2561 : บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนประโยคภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดฝึกทักษะ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษหลังการใช้ชุดฝึกการเขียนตามคำบอกสูงขึ้นกว่าก่อนการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนปรากฏว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยสูงขึ้นจากร้อยละ 45.52 เป็นร้อยละ 63.15

2. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ จากการวิจัยแสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ มีค่าเท่ากับ 10.7 และเมื่อเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะแล้ว ค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียนภาษาอังกฤษ มีค่าเท่ากับ 23.775 สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พัสนี สิริบุตร เรื่อง การพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังใช้ชุดฝึกทักษะสูงกว่าก่อนใช้ชุดฝึกทักษะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าการสอนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก 1) นักเรียนได้รับการฝึกทักษะการเขียนในการทำกิจกรรมที่เป็นไปตามขั้นตอนในแบบฝึกเสริมทักษะ ที่มีหลากหลายรูปแบบ ส่งผลให้ผู้เรียนมีความเพลิดเพลินไม่เบื่อหน่ายกับการทำกิจกรรม 2) นักเรียนทำกิจกรรมในแบบฝึกเสริมทักษะซ้ำๆ ด้วยตนเอง ทำให้เกิดความคล่องแคล่วและแม่นยำในเนื้อหา เป็นการช่วยฝึกทบทวนบทเรียนและเกิดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหามากยิ่งขึ้น

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง Nouns (คำนาม) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนที่ได้ฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Nouns (คำนาม) จำนวน 3 เล่ม อย่างมีลำดับขั้นตอนทำให้นักเรียนได้ทราบผลการทำงานของตนเอง เห็นถึงข้อผิดพลาดหรือข้อบกพร่องด้วยการเฉลยคำตอบ หลังจากทำแบบฝึกพร้อมกับนำข้อผิดพลาดมาปรับปรุงแก้ไขได้ทันที นักเรียนได้ฝึกทำแบบฝึกเสริมทักษะย่อยๆ ที่ช่วยสร้างความรู้ความเข้าใจและความแม่นยำได้มากขึ้น อีกทั้งแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง Nouns (คำนาม) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ทั้ง 3 เล่ม มีรูปแบบที่แตกต่างกันจากที่นักเรียนได้เคยฝึก ขนาดของตัวหนังสือ รูปภาพประกอบ เนื้อหา มีความสวยงาม น่าอ่านและสามารถกระตุ้นเร้าความสนใจและความกระตือรือร้นในการเรียนของนักเรียนได้เป็นอย่างดี อีกทั้งทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกลุกสนานและเพลิดเพลินกับการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Nouns (คำนาม) เพิ่มขึ้น ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น เป็นไปตามแนวคิดของ ญัฐนิชา ตีเจริญ (2562 : บทความ) แบบฝึกที่ดีและมีประสิทธิภาพ

NMCCON 2021

การประชุมวิชาการระดับชาติ วิทยาลัยนครราชสีมา

ครั้งที่ 8 ประจำปี พ.ศ. 2564

"สู่ชีวิตวิถีใหม่ ด้วยงานวิจัยทางสุขภาพและการบริการ"

27 มีนาคม พ.ศ. 2564

จะช่วยให้ให้นักศึกษาประสบผลสำเร็จในการฝึกทักษะได้เป็นอย่างดี แบบฝึกที่ดีเปรียบเสมือนผู้ช่วยที่ดีของครู ทำให้ครูลดภาระการสอนลง ทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มที่และเพิ่มความมั่นใจในการเรียนได้เป็นอย่างดี อีกทั้งแบบฝึกจะช่วยในเรื่องของความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยเฉพาะเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้จำเป็นต้องมีการสอนต่างจากกลุ่มเด็กปกติทั่วไปหรือเสริมเพิ่มเติมให้เป็นพิเศษ ฉะนั้นแบบฝึกจึงมีประโยชน์มากสำหรับเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ ที่จะช่วยให้เด็กได้ฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดทักษะทางภาษาได้มากขึ้นและสอดคล้องกับผลการวิจัยของผกาทิพย์ โกสิทธิ์ (2561 : บทความ) ได้ทำวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Nouns (คำนาม) โดยการสอนด้วยแบบฝึกทักษะกับการสอนแบบปกติ โรงเรียนอนุบาลสมุทรสาคร อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร ภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2561 พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Nouns (คำนาม) สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. ครูผู้สอนควรนำแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เนื่องจากแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีเนื้อหาที่เหมาะสมกับผู้เรียน ตรงตามมาตรฐานของหลักสูตร เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น

2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ควรเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ครูมีหน้าที่ดำเนินการจัดกิจกรรมในช่วงที่นักเรียนทำกิจกรรม ครูอาจกระตุ้นให้กำลังใจช่วยเหลือและฝึกฝนให้นักเรียนทำแบบฝึกด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง เพื่อสร้างพื้นฐานทางด้านภาษาให้กับนักเรียนเมื่ออยู่ในระดับชั้นที่สูงขึ้นไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในระดับชั้นอื่นๆ
2. ควรมีการศึกษา ค้นคว้าเกี่ยวกับวิธีการสอนแบบอื่นๆ เพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของผู้เรียน เช่น การพัฒนาในรูปแบบสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เป็นต้น

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ที่สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์ โดยได้รับความอนุเคราะห์เป็นอย่างดีจากอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน ที่กรุณาให้ข้อคิดคำแนะนำและตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความอนุเคราะห์เป็นอย่างมาก จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านจอมบึง (วชิรพร้อมประชาศึกษา) และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ทุกคน ที่ให้ความช่วยเหลือ ทดลอง อนุเคราะห์ในการทดสอบแบบทดสอบ

ขอบพระคุณ คุณพ่อคุณแม่ พี่น้องและน้องๆ ทุกคนที่คอยให้กำลังใจและกระตุ้นอยู่เสมอ ตลอดจนให้ความช่วยเหลือ ส่งเสริม และสะดวกต่อผู้วิจัยโดยตลอดจนสามารถสำเร็จลุล่วงทุกประการ

ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่เป็นแหล่งให้เรียนรู้ชีวิตและสังคมของผู้คนที่เกี่ยวข้องข้องกับการศึกษาระดับปริญญาโท ทั้งนี้เพราะเป็นองค์ประกอบสำคัญส่วนหนึ่งที่ทำให้การศึกษาสำเร็จลงอย่างสมบูรณ์ในทุกๆ ด้าน

**NMCCON
2021**

การประชุมวิชาการระดับชาติ วิทยาลัยนครราชสีมา

ครั้งที่ 8 ประจำปี พ.ศ.2564

"สู่ชีวิตวิถีใหม่ ด้วยงานวิจัยทางสุขภาพและการบริการ"

27 มีนาคม พ.ศ. 2564

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ.(2551).หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551.กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- ณัฐนิชา ดีเจริญ.(2562).การใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การใช้งานโปรแกรม SPSS เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนรายวิชาโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อการวิจัย ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
ปีที่ 2/6 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน วิทยาลัยเทคโนโลยีอาเซียน อำเภอเมือง
จังหวัดหนองคาย. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจบัณฑิต, วิทยาลัยเทคโนโลยีอาเซียน.
- ผกาทิพย์ โกสิท.(2561).การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Nouns (คำนาม) โรงเรียนอนุบาลสมุทรสาคร อำเภอเมืองสมุทรสาคร
จังหวัดสมุทรสาคร. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- แพรวไหม คำดวง.(2562).การสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์
สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรมมหาวิทยาลัยศิลปากร.
วิทยานิพนธ์มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- พัสนี สีระบุตร.(2555).การพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ภารุจีร์ ทองป้อง.(2559).การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- สรिता บัวเขียว.(2560).ความสามารถในการเขียนประโยคภาษาอังกฤษพื้นฐานโดยใช้แบบฝึกทักษะ
ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเรื่อง Sentence Building สำหรับครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ
ระดับประถมศึกษาที่ไม่ได้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ภาษาอังกฤษ จังหวัดเพชรบุรี.
วิทยานิพนธ์มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.